

Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries estrenen un nou disc

‘No tinc diners’ és el nom de l'àlbum i del primer ‘single’ del tretzè treball discogràfic del grup de folklore tortosí

REDACCIÓ/ACN

Els populars Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries estrenen un nou disc. Porta el nom de *No tinc diners*, títol també del primer *single* on s'ironitza i es denuncia la crisi econòmica dels darrers anys. La identitat ebrenca i la seva jota tornen a impregnar tots els racons del tretzè treball del grup de folklore tortosí. El nou treball arriba després de quatre anys de silenci discogràfic però amb el grup actuant, creant i rebent reconeixements, com el Premi Nacional de Cultura de 2015.

El disc *No tinc diners* incorpora onze temes inèdits, més un d'extra on els Quicos canten la jota amb la rondalla de Guardet lo cantador. El grup inclourà el nou repertori en les actuacions d'aquest estiu però farà una gira amb un nou espectacle basat en el nou disc a la tardor.

No tinc diners (el títol del disc) «és la frase que, a part de la gent, ha dit l'administració i fins i tot els bancs», ha apuntat Artur Gaya, una de les veus de la formació.

L'àlbum ha estat editat per Discmedi, la companyia habitual del grup ebrenca. Inclou 11 cançons inèdites amb temàtiques molt diverses. A més de la crisi, es parla també de l'exili dels refugiats, sobre la història del poble ilercavó amb un romanço de cec, o dels racons del Port de Mont Caro, entre altres. Totes les cançons del disc són de nova creació amb l'excepció d'una ver-

Els components del grup Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries.

FOTO: OSCAR LANAU

L'APUNT

Homenatges pòstums

■ Els Quicos han volgut tenir en aquests disc un reconeixement a dues figures traspassades recentment. Per una banda, el conegut joter lo Pastor d'Andorra (de Terol), mort fa uns mesos als 101 anys, i de qui han adaptat la seva «popularíssima» jota *Palomica*, sota el tema de *La Colometa*. «És una jota espaiada, de les que es canten amb tant de sentiment, que hem passat per influències nostres», ha destacat Artur Gaya.

També han musicat el poema *Lo meu nom és Xeic*, del poeta rapitenc Jon Gras, mort fa dos anys,

complint així amb un compromís que feia il·lusió tant als músics com al poeta. «Fins i tot ho havíem parlat amb ell i no hem volgut deixar passar aquesta ocasió per posar música a uns versos que descriuen molt bé la identitat ebrenca». De fet, la paraula *xeic*, que s'usa molt a les Terres de l'Ebre per salutar, «fa referència i prové dels xeics àrabs, persones amb molta saviesa a qui, en l'antiguitat, es consultava sobre molts aspectes de la vida». «Quan ens diuen xeic, mira la de coses boniques que ens estan dient!», ha destacat el cantautor.

sió del ‘Ja baixen los tortosins’, de Salvador Galdiri, en la qual expliquen la naturalesa de les rivalitats tradicionals entre municipis.

Una pista extra tanca el treball, en què els Quicos compareixen unes jotes al estil tradicional, «en estat pur», amb la ron-

dalla de Guardet lo cantador. «Seguim la cadena tradicional. Les jotes que cantem les hem conegut en viu gràcies a cantadors com Lo Canalero, que no feien un espectacle, sinó que cantaven en estat pur la jota amb la seua rondalla. Guardet, tot i que es molt més jove, està fent això mateix».